

Wedstrijdverslag Haslou 4 – Leonidas Wolder 6 (3-0)

We schrijven zondag 6 september, dag van de eerste thuiswedstrijd van Haslou 4. Na het debacle bij Daalhof vorige week, was het tijd voor de zwart-witte brigade om tegen Leonidas uit het Maastrichtse Wolder orde op zaken te stellen.

Voor de wedstrijd ontvouwde zich een bijzonder tafereel: coach Harrie had de beschikking over 20 fitte spelers (zelfs Max “alles veur de sjport” Hennen was op zaterdag op tijd naar bed gegaan). Deze spelers konden zich natuurlijk niet allemaal tegelijk omkleden (kut corona), waardoor Harrie voor een aantal spelers de boodschap “blief dich mer effekes baove” had. Vooral Mikel Prooy had duidelijk moeite met deze boodschap, en bleef licht geïrriteerd achter.

Eenmaal op het veld, ja ook de later omgekleepte wissels, kon de warming up beginnen. De wedstrijdbal was vandaag gesponsord door “Zijde en zo” een van de dochterondernemingen van de “PeCoMo Holding”. Helaas bleek de wedstrijdbal, en alle reserveballen, dusdanig slecht opgepompt (boete voor de staf?) dat er gespeeld moest worden met een bal van de gasten. Haslou 4, ga je schamen!

De opstelling was ten opzichte van vorige week op een flink aantal plaatsen gewijzigd en we mochten Dan “Slurf” Fredrix na een jaar afwezigheid (lager gaan spelen bij 2, maar toch weer honger naar écht voetbal) weer verwelkomen op het middenveld. Het probleem op “6” werd opgelost door Ashwin (ballerina/Tsitsipas) Steps door te schuiven. De wedstrijd begon slordig, ballen over 5 meter bleken te lastig. De lange bal bood echter soelaas. Na een afgekeurd doelpunt wegens buitenspel en een bal op de lat, mocht onze vethouder na een scherpe corner van Dennis Peerbooms de armen toch de lucht in steken. Kopbal, 1-0. Haslou 4 creëerde duidelijk meer gevaar dan de opponenten uit Maastricht maar voor rust werd niet meer gescoord. Hoe anders was dit in de 2e helft. De getergde Mikel Prooy betrad het heilige plastic van de Mergelakker en liet gelijk zien dat hij het ongelijk van de coach wel even zou bewijzen. En jawel, halverwege de tweede helft kon Bully Boy vrij inkoppen voor 2-0.

Met nog een goede 10 minuten te spelen kwam hét moment van de wedstrijd. Stefan “slaopdeens” Frusch bekroonde zijn flegmatieke spel met een magistrale dieptepass, de keeper durfde niet te komen en Prooy maakte met een streep zijn 2e van de middag. 3-0! Verguld met zijn assist stak Frusch de vinger in de lucht en juichte zo door tot het eindsignaal. Overigens vond Aäron Steps (die andere uit de illustere familie) het 5 minuten voor tijd nog even nodig zijn tegenstander door midden te zagen, zodat hij met geel op zak eerder kon gaan douchen (volgens ingewijden moest hij nog naar een BBQ van het werk van de vrouw).

Speciaal compliment deze wedstrijd voor onze achterhoede, welke ondanks 2 vroege uitvalbeurten (Dave v. Es en Roy Fredrix hielden het samen nog geen 4 minuten vol) de 0 met verve hield. Het bekiersprookje is nog niet uit, zondag wacht Jekerdal!

Uw verslaggevers,

B. Mattie & P. Chulo

